

HOMER

HÆRENS OFFICERSSKOLE
JANUAR 2022

Chefredaktør:

SL Adam E. Hjorth

LT Kristoffer Q. Bressum

Redaktion:

SL Alexandra Helbech Mundt

SL Christopher R. Nørgaard

SL Anders Kier

SL Christoffer Minnet

SL Andreas Birk

SL Mads Kristiansen

LT Frederik R. Priess, LG

LT Julie Lyskjær, EFR

LT Philip Blank, FSR

LT Martin Jespersen, DAR

Layout:

SL Christopher R. Nørgaard

SL Alexandra Helbech Mundt

Skribenter:

LT Ulrik H. Liborius, DAR

LT Mads Kops, EFR

Udgiver:

Hærens Officerskole

Ansvarshavende redaktør:

OB Lasse Christiansen

Henvendelser rettes til:

SL Adam E. Hjorth

adhj@s.fak.dk

INDHOLD

Forord 4

Chefen har ordet 5

Interview med Peter Viggo Jakobsen: Hærens fremtidige virke 6

Hvad jeg lærte af mit afgangsprøve... 10

Nu starter delingsføreruddannelsen oppefra 12

Fra HO til udsendelse 14

Hvad stemmer kadetterne? 16

Hvem var Jonas Peter Pløger? 18

Dannelse for Unge Officerer: Dresscode 20

Debat: Akadamisering af officersuddannelserne 22

Nybagte fædre og kommende linjeofficerer 24

Se os kadetter 26

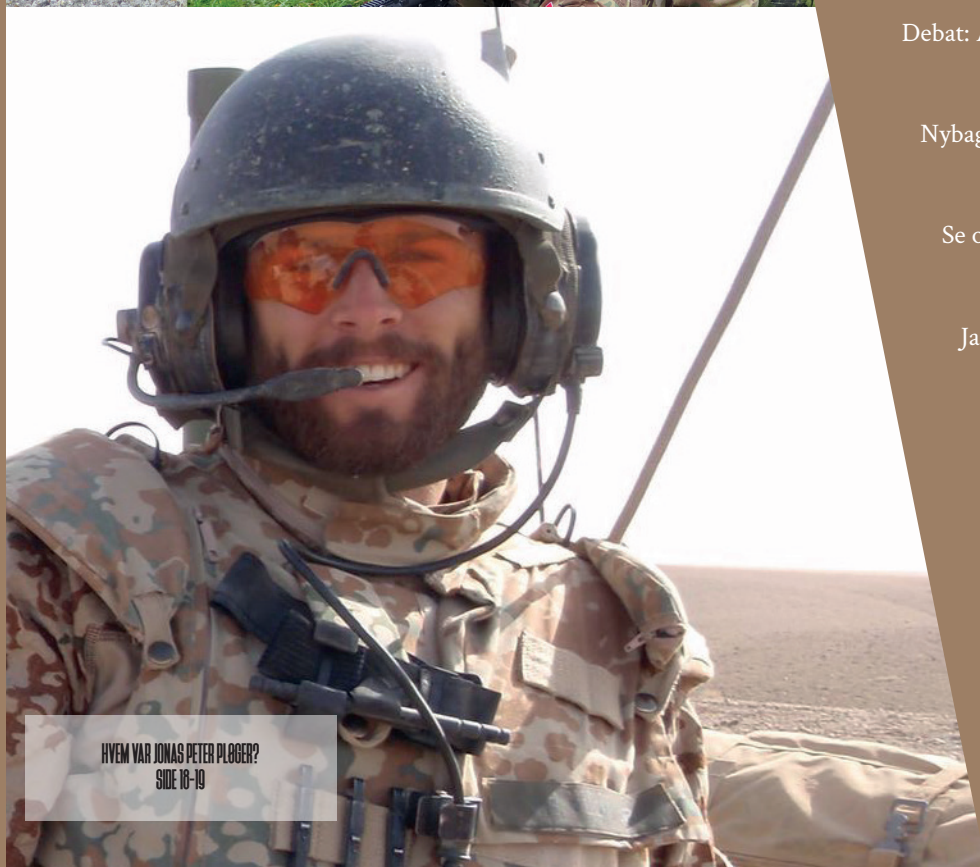
Jarls side 27

HÆRENS FREMTIDIGE VIRKE
SIDE 6-7

NU STARTER DELINGSFØRERUDDANNELSEN OPPEFRA
SIDE 12-13

HVEM VAR JONAS PETER PLOGER?
SIDE 18-19

FORORD

CHEFREDAKTØRER LT K. Q. BRESSUM & SL A. E. HJORTH

Kære læser. Bladet, du har foran dig, markerer hold Pløgers begyndelse på og hold Damholts afsked med Hærens Officersskole. I skrivende stund er hold Damholt lige ved at krydse målstregen. Den franske bistro i Slagelse og spanske tapas på HO er konsumeret, og opvarmningsløbet kan siges at være overstået. Herfra vil det vise sig, om den praksisnære undervisning i Slagelse og den teoretiske undervisning på HO har lagt det rette fundament for, at I kan levere det produkt, I ønsker i strukturen. For hold Pløger er bistroen og patruljekursus overstået, og livet på HO kun lige begyndt.

Hvis du synes, HOMER mærkes tyndere end normalt, har du ret. Inspireret af Løjtnantsskolens franske metafor og Stefan Zweigs krystalklare kritik af overflødhedsfraser i litteraturen, er Homer skåret til – helt til. Den tekstuelle ambition kan identificeres i Stefan Zweigs fuldkomne nydelse: "Kun den bog, der uafbrudt, side efter side, holder niveauet, og som lige til den sidste side er åndeløst medrivende giver mig en fuldkommen nydelse"

Hvorvidt du er åndeløst medrevet eller blot smule stakåndet, håber vi, du vil nyde dette parløb mellem ældste og yngste årgang. Grundlæggende sigter vi mod et blad, der koncist og ærligt formidler emner, der optager kadetterne på Hærens Officersskole. Tidligere blade har haft et tema som omdrejningspunkt for indholdet, det er for nuværende droppet, og i stedet har du mellem hænderne et potpourri af tekster fra skolens kadetter. Pointen er, at bladet har gennemgået ikke én men flere kondenseringsprocesser for ikke at spille din tid. Med andre ord er HOMER ikke Weekendavisen.

I bladet genbesøger HOMER debatten der har eksisteret lige så længe som uddannelsen: debatten om Officersuddannelsen. Det er afgørende, at uddannelsen til stadighed granskes og diskuteres. Den, som ikke udvikler afvikler. Det gælder også for Officersskolen. Det betyder

ikke, at vi historieløst skal søge at ændre uddannelsen, men som den konservative grundidé i Politiken blev skitseret af Ditlev Tamm, skal vi "møde fremtiden med en forståelse af fortiden". Hvorvidt du sympatiserer med konservatismen – ligesom majoriteten af skolens kadetter (læs mere på side 16) – er ikke pointen. Pointen er, at uddannelsen er vores bedste redskab for national og international succes.

Med Eigil Schønnings ord i bogen "Hærofficerer i 300 år": "Når det til stadighed lykkes for danske officerer at klare sig ofte exceptionelt godt i internationale operationer, hvad enten de nu er indsat med egne enheder eller indgår i multinationale stabe, så skyldes det, at den danske officer er bredere uddannet og ofte har en bredere erfaring end vore kollegaer fra de store hære".

LT KRISTOFFER Q. BRESSUM

SL ADAM E. HJORTH

Uden yderligere at kommentere Eigil Schønnings syn på den "nye" Officersuddannelse må ambitionen til stadighed være at fastholde og udvikle en uddannelse, som klæder de danske officerer bedst muligt på, så de/vi kan fortsætte de gode præstationer internationalt. Derfor skal vi læse om uddannelsen. Derfor skal vi diskutere den, og derfor skal vi tage ansvar for den.

Selv vil vi se tilbage på uddannelsestiden som ganske særlig for den korpsånd og de mange venskabelige bånd, der bindes på kryds og tværs, når man befinder sig i et fællesskab bestående af sideordnede, og vi vil uagtet bære de skolemæssige traditioner med videre i rygsækken.

Afsluttende skylder Homer tak til alle involverede kilder og parter samt et snarligt tillykke og højt hurra fra begge chefredaktører.

God læselyst.

CHEFEN HAR ORDET

OB L. CHRISTIANSEN, FG. CHEF FOR HÆRENS OFFICERSSKOLE

Dette nummer af Homer dækker i modsætning til de seneste numre ikke kun ét, men flere temaer, der alle er af aktuel relevans for kommende (og nuværende) officerer i Hæren.

Som redaktøren nævner, er denne udgave kortere end tidligere, men det bliver den på ingen måde ringere af. Jeg er sikker på, at de tidligere redaktører ville sige som Churchill: *"Apologies for my long letter. I did not have time to write a short one"*. Artiklerne giver ikke alle svarene, men de kan inspirere os alle til at komme i gang med at reflektere over vor profession. I skal have en oplyst holdning til alle emnerne, så rigtig god læselyst - og kom så i gang med at tænke.

Den første artikel af Peter Viggo indrammer fint det helt centrale spørgsmål: Hvor ligger opgaverne (og medaljerne) for jeres generation af hærofficerer? Fra mine CH-timer med jer ved I, at jeg – med ydmyg respekt for the "unknown unknowns" er stort set enig med konklusionen om, at hovedopgaven bliver kollektivt forsvar i nærområdet. Der vil komme lejlighedsvis stabiliseringsoperationer på "sydflanken" og, forhåbentlig afmålt og tidsbestemt, støtte til civilsamfundet i Danmark, men det dimensionerende fokus for Hæren vil blive brigadeoperationer (i divisionsramme) i nærområdet. Det er markant anderledes end jeres forgængere, men opgaverne er superkrævende og givende. Følg med i debatten og udviklingen frem mod næste forlig. Det drejer sig om jer, så I skal mene noget her.

KT Lyskjærs indlæg om afgangsprojektet sætter en masse tanker i gang hos mig om, hvordan vi bedst sikrer, at det er en relevant og udviklende del af jeres vej mod at blive professionelle hærofficerer. Det skal jo, som Lyskjær skarpt påpeger, være mere end blot en akademisk øvelse, der skal overstås. Tag nu i mod rådet om, at gøre det relevant for Hæren og jer selv – så er arbejdet også lidt sjovere.

KT Minnets artikel om LT-uddannelsen er vigtig for os alle, for uddannelsen til linjeofficer er et kontinuum, der begynder i Varde, fortsætter i Slagelse og slutter på Frederiksberg. Det er naturligvis min og de øvrige chefers opgave at sikre sammenhæng og naturlig progression, men jeres erfaringer er uvurderlige her.

Artiklen *"Fra HO til udsendelse og hjem igen"* handler også om dette kontinuum, eller, hvis man er lidt ond ved HO, manglen på kontinuitet mellem "HO: en lukket boble" og virkeligheden derude. Det vil vi meget nødtigt have siddende på os, for den samlede uddannelse skal forberede kadetten til virket som officer, ikke kun det svære første møde med geledet, ikke mindst stående styrke, men også give overhøjde på med holdbarhed langt ind i officerskarrieren. Det er altid godt at blive udfordret på, hvor godt vi gør dette.

Indlægget *"Politik: hvad stemmer kadetterne?"* er ny viden for mig, for det har jeg faktisk aldrig kigget ind i før. Jeg har den holdning, at jeg er helt ligeglad med soldaternes politiske ståsted, så længe der ikke agiteres og så længe der ikke er tale om ekstremisme. I øvrigt er det sundt i et demokrati, at forsvaret afspejler det politiske spektrum. Meningsmålingen af Hold Pløger viser netop dette billede.

KT Mundts artikel om Jonas Pløger bør få os alle til at tænke over, hvor vi selv står i forhold til officersvirket. Intet menneske er perfekt, men Jonas Pløger er så tæt på en lysende rollemodel for os alle, som man nok kan komme. Hvis vi blot forsøger at finde vore egne

OBERST LASSE CHRISTIANSEN

Fg. chef for Hærens Officersskole

variationer over nøgleordene "følg mig", "ordentlighed" og "giv aldrig op", er vi på rette vej.

KT Liborius indlæg om dresscode er helt ovre i den anden side af spektret, men er også relevant. Han har nok desværre ret i, at HO svigter jer her ved ikke at tvinge jer til at lære at begå jer i civil påklædning uden at falde igennem. På et eller andet tidspunkt får I brug for lidt pænere tøj end det joggingsæt, der godt kan bruges, når dresscoden er amerikansk casual. Det vil vi finde en lejlighed til at lære jer. Send lige takkebilletten for dette til Liborius!

Den afsluttende artikel om akademiseringen af officersuddannelsen vil jeg afstå fra at kommentere her, for jeg har lovet for forfatteren, KT Kristiansen, at gå mere i dybden med emnet i næste nummer af Homer. Jeg vil blot begrænse mig til at rette en udbredt misforståelse, der desværre har indsneget sig i overskriften: Enhver professionel officersuddannelse har været og skal være akademisk for officeren skal kunne tænke og handle reflekteret og systematisk. Moltke og Clausewitz ville være de første til at påpege dette. Naturligvis skal denne kompetence parres med en effektiv tilegnelse af de praktiske og håndværksmæssige færdigheder, som officersvirket også kræver. Det skylder vi jer at give jer rammerne for – og I skylder jer selv og jeres folk at arbejde lige så stålsat som Jonas Pløger for at "tune fagligheden".

God læse- og tænkelyst.

INTERVIEW MED PETER VIGGO JAKOBSEN

HÆRENS FREMVIDIGE VIRKE

LT M. KOPS

Foto: Christian Sundsdal

Den 30. august 2021 blev der sat punktum for NATO's engagement i Afghanistan og hermed også for den største danske krigsindsats siden 1864. I ugebladene blev den aktivistiske udenrigspolitik erklæret død og Hæren synes forvist til NATOPS i rammen af Gefion, men kan det virkelig passe? HOMER har taget en snak med lektor ved Institut for Strategi og Krigsstudier, Peter Viggo Jakobsen for at høre, hvor den danske hær er på vej hen, og hvor nyslåede premierløjtnanter skal vinde fremtidens medaljer.

Peter Viggo starter med at fastslå, at man slet ikke kan anskue dansk forsvarspolitik så firkantet altså som værende aktivistisk eller ikke aktivistisk. Han henviser til, at indsatsen i

Afghanistan og Irak ikke var aktivistisk, men derimod reaktionær da man jo blot stillede op, da Amerikanerne ringede. Anerkendelsen af den Baltisk selvstændighed i 90'erne og den nuværende mission i Guineabugten er derimod langt mere aktivistiske indsatser. Store operationer i varme lande, skal vi, ifølge Peter Viggo, ikke forvente at se mere af, men Forsvaret vil dog fortsat blive brugt i "vildskab".

Men hvor skal medaljerne så komme fra? Overordnet er der i dansk forsvarspolitik tre spor: NATO, FN og NATOPS. Danmarks vigtigste samarbejdspartner indenfor forsvarspolitik er ubestridt NATO. I NATO-regi er Danmark engageret i den for nuværende danskledede NATO Mission Iraq (NMI),

hvor der opstilles en række officerer i stabsfunktioner samt et sikrings- og eskortebidrag på ca. 100 mand. Dertil kommer Enhanced Forward Presence (eFP), hvor Danmark opstiller ca. 200 mand i form af en enhed på kompagnistørrelse med nødvendige støttefunktioner. Denne indgår i NATO-Battlegroup Estonia sammen med Frankrig og Storbritannien, der leder kampgruppen. Endelig er der også Kosovo Force (KFOR), hvor Danmark til stadighed stiller med en bevogtningsdeling. Overfor NATO har Danmark forpligtet sig til årligt at bruge 2% af BNP på forsvarsbudgettet, og ved udgangen af indeværende forsvarsforlig ender det forventeligt omkring 1,5%. Danmark er yderligere forpligtet til at kunne opstille en tung brigade i starten af 2030'erne med et mellemfaldende mål i form af den nu udsatte middeltunge brigade i løbet af 2020'erne. Derudover skal der her i 2021 kunne stilles med en kampbataljon på 30 dages beredskab til NATO Readiness Initiative (NRI).

På trods af de åbenlyse mangler i forhold til ovenstående har Danmark siden murens fald etableret sig som en "kernestation" i NATO. Det skyldes i høj grad dansk villighed til at deltage på Balkan, i Irak og Afghanistan for derved at kompensere for de penge, der har manglet i forsvarsbudgettet. At USA presser de europæiske lande til at leve op til 2% forpligtelsen er ikke noget nyt, men med det historiske valg af Trump, et stadigt mere aggressivt Rusland i øst og den endelige afslutning på missionen i Afghanistan, synes presset øget, og det virker sandsynligt, at Danmark bevæger sig mod de 2%. Peter Viggo tror ikke på, "at det politiske niveau kan sige fra, og derfor vil vi se en stigning til næste forlig. Om det bliver 1,55-1,6% kommer an på, hvor tyskerne og hollænderne ender."

Han understreger om det igangværende forlig, at det "skulle indledningsvist have løftet os op på 1,3%. Der blev så tilført 1,5 milliarder, da det blev klart, at Norge, Tyskland og Holland ville ende omkring de 1,5%, hvilket ville degradere Danmark til et b-hold i NATO-sammenhæng. At de penge så blev brugt på en Arktispakke og ikke Hæren var ikke meningen", siger han og fortsætter: "Det viser igen, at afhængig af hvilke eksterne pres og chok der kommer, vil der ske nogle skift relativt hurtigt med ret store økonomiske konsekvenser."

I FN-regi bidrager Danmark hovedsageligt med et stabsbidrag til stabiliseringsmissionen i Mali (MINUSMA). I samme ombæring opstilles også et specialoperationsbidrag til Task Force Takuba samt et transportbidrag i rammen af den fransklejede operation Barkhane i Sahel-området. Når de midlertidige medlemmer i FN's sikkerhedsråd skal udskiftes i 2025, forventes det, at Danmark får en af de to vesteuropæiske pladser, og i den kontekst er det nærliggende, at engagementet i MINUSMA udvides.

Om det danske bidrag udtaler Peter Viggo: "Det, der måske er på tegnebrættetovre i FN, er, at man kunne udsende en enhed som Slesvigske Fodregiment. Så kan de komme ud og prøve nogle af de opgaver, de rent faktisk uddanner sig til, men det bliver ikke noget stort arrangement, da der simpelthen ikke er mandskab til yderligere opgaver. Den anden mulighed er, at danske firmaer kan komme ind og levere grønne løsninger til FN-lejre. Men det er klart,

at hvis der opstår en eller anden strategisk opgave i rammen af FN, vil det være et plus, hvis Danmark kan stille med et bidrag."

MANGEL PÅ PERSONEL

Generelt er personelmangel en af de store problematikker i Hæren og et problem, der kun stiger i takt med, at Hæren påtager sig yderligere nationale opgaver både i forbindelse med opbygningen af brigaden, men i særdeleshed også som følge af Gefion. Ifølge Peter Viggo er løsningen på problemet en nytænkning af både værnepligten og de civil-militære relationer, hvor private virksomheder i langt højere grad skal blive medspillere i nationens forsvar.

"Hvis man både skal være i Syd og afskrække Russerne i Baltikum samtidig med, at man tjekker pas ved grænsen og står foran synagogen og den israelske ambassade, så bliver man nødt til at skruer op for værnepligten og sørge for at fastholde dem man rent faktisk får ind. Enten i hjemmевærnet som man ser det i Norge eller som fast personel i Hæren. Værnepligten skal ligeledes gøres længere, og de værnepligtige skal yde gavntjeneste, så det faste personel kan fokusere på opbygningen af brigaden og de internationale operationer." Peter Viggo fastslår, at bevægelsen fra kapacitetsforsvar til totalforsvar ikke kan lade sig gøre uden at have civilsamfundet som medspillere. *"Man skal gøre det langt mere almindeligt, at en arbejdsgiver giver fri til hjemmевærnspersonel, som skal øve langt mere for at opgaven kan løses, og man skal sørge for, at når der bliver bygget havneanlæg og lagerhaller, så skal disse have dual-use og mod økonomisk godtgørelse bygges, så de også lever op til militære specifikationer. Her kan Danmark lære meget af Finland, som har været vant til at tænke civile anlæg ind i en militær ramme i mange år."*

Ifølge Peter Viggo er de nationale opgaver kommet for at blive, og det med gendarmen på gaderne er især noget, man ser i Sydeuropa. Den nationale indsats er en bunden opgave fra politikerne, og det er altså Hærens pligt at løse de stillede opgaver efter bedste evne. Dog kan det med fordel understreges, hvilke konsekvenser det har at løse disse (ekstra)opgaver uden, at der bliver tilført yderligere midler.

Generelt er Hæren hårdt spændt for og skal stille med bidrag i store dele af verden primært med den bundede opgave i Baltikum, sekundært med NMI, KFOR, og NATOPS samt diverse opdukkende mål som f.eks. corona-podning eller indsættelse mod mink. Peter Viggo stiller spørgsmålet: *"Hvor meget hær har vi lige at lege med? [...] På den måde er der ikke ret meget overskuds-kapacitet til at være aktivistiske. Men at vi vil være ude i verden og bidrage i operationer sammen med vores allierede, det kan du jo se. Du kan se, hvad vi laver med franskmændene i Sahel og omegn. Du kan se, hvad vi laver i Hormuzstrædet. Forsvaret vil fortsat blive brugt i vildskab. Det er kun et spørgsmål om i hvilket omfang, vi kan generere mandskab og materiel."*

Til spørgsmålet om hvor fremtidens medaljer skal vindes, trækker Peter Viggo på smilebåndet og svarer: *"De burde kunne vindes i Baltikum! For den vigtigste hærmission vi har lige nu, det er at forhindre 3. verdenskrig."*

Fremtiden for medaljer er altså ikke så sort, som den umiddelbart kan synes. Den er blot noget andet, end vi har været vant til de sidste 20 år med krigen i Irak og Afghanistan. Hæren skal på sin vis tilbage til de gamle dyder fra den kolde krig. Temaet er at øve krig mod en konventionel og ligeværdig modstander med henblik på at afskrække denne fra at starte 3. verdenskrig. Civilsamfundet skal inddrages, og den almindelige borger skal opfordres til at gøre sin pligt, hvis opgaven skal løses. Samtidig er situationen en anden med de mange

opdukkende opgaver overalt fra corona, mink og Krystalgade til Afrika og Baltikum. I cyberspace og via de sociale medier er der også ved at åbne sig en fjerde dimension af krigsførelsen, hvis implikationer vi kun lige er begyndt at forstå.

Alt i alt går Hæren en spændende tid i møde med både nye og gamle udfordringer. Der vil uden tvivl være medaljer i rigeligt mål, såfremt vi gør vores pligt løser de af politikerne pålagte opgaver professionelt og ordentligt.

Foto: Forsvaret

FREDERIKSBERG SLOT OG SØNDERMARKEN

12. MAJ

HVEM LØBER DU FOR?

HÆRLØBET

2022

TILMELD JER PÅ
SPORTSTIMING.DK

HÆRLØBET

@HAERLOEBET

HVAD JEG LÆRTE AF MIT AFGANGSPROJEKT...

LT J. LYSKJÆR

“

TIL DE NUVÆRENDE OG KOMMENDE KADETTER SKAL MIT RÅD DERFOR VÆRE AT SE AFGANGSPROJEKTET SOM MERE END BLOT EN MILEPÆL, DER DEFINERER ENDEN PÅ DIPLOMUDDANNELSEN. SELVOM DER FRA AFLEVERINGS DAGEN IKKE ER LANGT I MÅL TIL TITLEN SOM PREMIERLØJTNANT, SÅ KAN PROCESSEN LÆRE EN MEGET.

Opgaven med at sætte sig ned og skrive en akademisk opgave kan virke som noget af en mundfuld i en verden, hvor praktisk udførsel af den militære metier vægter højt. Så hvad er afgangsprojektet egentlig for en størrelse på Hærens Officersskole? Hvordan passer en akademisk undersøgelse ind i en verden, som til hverdag er knap så præget af lixtal og videnskabsteoretiske definitioner? Det åbenlyse svar er selvfølgelig, at afgangsprojektet er en naturlig del af enhver diplomuddannelse, der som reglerne foreskriver afsluttes med en akademisk proces og et selvvalgt projekt inden for et af de fagområder, som er blevet gennemgået igennem uddannelsen.

Det at skrive en større opgave vil for nogle af skolens kadetter være et glædeligt gensyn med en af de primære akademiske discipliner, som de der kommer med en universitetsbaggrund har særlige erfaringer med. For andre kadetter vil det måske i stedet være et af de bjerge, der skal bestiges i stil med patruljekursus ved Jægerkorpset. Om ikke andet er det en obligatorisk del af uddannelsen mod at blive udnævnt premierløjtnant, hvilket fik mig til at tænke på, hvad jeg egentlig har fået ud af at skrive et afgangsprojekt, og hvordan jeg kan bruge det i mit fremtidige virke som delingsfører.

Projektets emnefelt er selvfølgelig afgørende for, hvor praksisnære de forskellige konklusioner bliver. Jeg skrev selv indenfor Institut for Strategi og Kultur (ISK), der gav mig mulighed for at arbejde med blødere områder involverende sociale processer og kulturrelaterede tematikker, som også er relevante i Forsvaret. Modsat dette placerer sig eksempelvis Institut for Landmilitære Operationer (IMO), hvor det er muligt at arbejde direkte med taktik og udforske alt fra doktrinære til teknologiske perspektiver på krigsførelse.

Det lå mig på sinde at finde et emne som oprigtigt interesserede mig og udnytte muligheden for at dykke ned i problemstillinger, der kunne udvide mit perspektiv på noget konkret. Jeg ser det som et stort plus, når man kan bruge sit afgangsprøveprojekt til at opnå mere viden inden for et område, der for mit eget vedkommende bliver en uundgåelig del af mit kommende virke som delingsfører. Derfor valgte jeg at undersøge, hvordan delingsførerens handlerum påvirkes i sager om krænkende adfærd indenfor gråzonefeltet. Denne gråzone antages at eksistere mellem nultolerancen som defineret af Forsvaret og den individuelle bagatelgrænse som defineret i projektet. Selvom vi i ledelsesfaget har modtaget undervisning om det, så jeg det som en oplagt mulighed for at nærstudere emnet, der i kraft af undervisningen har vækket min interesse.

Under min videnssøgning i lærebøger, artikler og diverse materialer, blev jeg først klogere på, hvor jeg finder de værktøjer, som jeg med stor sandsynlighed vil få brug for før eller siden. Der findes rigtig meget materiale om krænkende adfærd på Forsvarets intranet og endda et helt handleberedskab, der står klar til at hjælpe i sager om krænkende adfærd. Min undersøgelse viste desværre, at der ikke er ret mange, der kender til det tilgængelige materiale. Derudover havde de involverede delingsførere heller ikke modtaget megen

undervisning i arbejdet med krænkende adfærd, hvilket satte en naturlig begrænsning for deres viden på området. Pensum på Hærens Officersskole er imidlertid allerede blevet ændret til at indeholde mere undervisning om krænkende adfærd, hvorfor det også gerne skulle være med til at udvide kendskabet hos de fremtidige officerer.

Under projektets tilblivelse blev det også tydeliggjort, hvordan den akademiske opgaveproces er et glimrende værktøj til at undersøge, afdække og udvide emnefeltet indenfor den militære verden. For selvom debatten om optagelsen af flere akademikere i Forsvaret helt sikkert ikke har rullet for sidste gang. Så skal det være min påstand, at den akademiske praksis er med til at opkvalificere soldaterfærdigheden, hvilket man kan læse mere om i et andet af årets afgangsprøveprojekter. Mine akademiske færdigheder vil forstærket være en central del af værktøjsskassen, når jeg skal ud og tilegne mig ny viden indenfor et område, som jeg har ingen eller begrænset kendskab til.

Til de nuværende og kommende kadetter skal mit råd derfor være at se afgangsprøvet som mere end blot en milepæl, der definerer enden på diplomuddannelsen. Selvom der fra afleveringsdagen ikke er langt i mål til titlen som premierløjtnant, så kan processen lære en meget. Det er en glimrende måde at øve sig i operationaliseringen af den akademiske arbejdsproces indenfor en militær ramme. Det åbner også muligheden for at se problematikker med nuancerede øjne og mere krøllede tilgange, end dem man bliver præsenteret for i undervisningen. I et frirum til at tænke lidt ud af de ellers stramme strukturer og arbejdsprocesser vi til daglig oftest arbejder inden for i Forsvarets regi. Og når det nu alligevel står i en eller anden studieordning, at man skal skrive et projekt af den størrelse, så kan man jo lige så godt gøre processen så god som mulig for sig selv.

INSPIRATION

Til inspiration kan de forskellige afgangsprøveprojekter hentes digitalt via Forsvarets
Forskningsdatabase: research.fak.dk

Foto: Ronny Rasmussen

Foto: Christopher Rasmus Nørgaard

På en grå og kedelig efterårsdag møder en HOMER-journalist og fotograf op på Gardehusarkasernen i Slagelse og mindes en tid blot fire måneder tilbage, hvor de selv var ved at færdiggøre uddannelsen. Meget er det samme; endnu mere er ændret. Her blev vi selv uddannet sekondløjtnanter og havde inden da gennemført et forløb på sergentskolen ved HSGS i Varde. Strukturen for OGU ved HSGS i Varde og LTUDD i Slagelse holdt kun tre officershold, inden strukturen igen blev ændret.

MERE RUTINERING I FØRING

Baggrunden for den tidligere struktur beroede på et behov fra Hæren (med afsæt i dimittend og aftager undersøgelsen 2020), hvor Hæren efterspurgte mere felt- og føringsrutinering af nyudnævnte officerer. Stukturen betød, at hold Pløger og hold Damholt ofte anses som mere føringsrutineret end tidligere hold. I den nye struktur, hvor OGU og LTUDD er sammenlagt, er tyngden yderligere placeret på delingsførervirket i LTU. Forventningen er en yderligere føringsrutinering af eleverne. Forhåbningen er, at rutinering viser sig allerede fra det nye hold Paludan-Müller. Modus for den tidligere

struktur var at uddanne enkeltkæmpere, så gruppefører og afsluttende delingsførere. Nu uddannes delingsfører fra start; enkeltkæmperfærdigheder og gruppeførervirket udvikles nu sideløbende.

"Tilbagemeldingerne starter oppefra" som seniorsergent K.B. Larsen fortæller os, hvorved han mener, at der først og fremmest bliver tilbagemeldt på, hvordan delingen fungerede på en given handlebane; dernæst diverse gruppeføreres virke; og slutteligt vurderes enkeltkæmperfærdighederne. Dette gøres ud fra mantraet om, at de "rigtige" færdigheder kommer med rutinering og erfaring.

KLAR TIL JYLLAND?

Sammenlægningen af OGU og LTU sker ikke udelukkende på baggrund af uddannelsesmæssige hensyn. Forsvaret sparer millioner i rejseomkostninger til kadetter og opretholdelse af to forskellige administrative enheder ved henholdsvis OGU og LTUDD. Nogle af disse penge er, takket være vores fagforening, gået tilbage til kadetterne via en lønstigning ved udnævnelse til sekondløjtnant og indtrædelse på HO. Om sammenlægningen er en positiv eller negativ udvikling for uddannelsen generelt er for tidligt at sige, men stabiliteten for

kadetterne kan ses som en positiv udvikling.

Netop stabilitet er et fokuspunkt, når vi taler med næstkommanderende ved LTUDD, KN Leon Skovdal, og SSG K.B. Larsen. Når der ikke midt i uddannelsen skal reorganiseres fra Varde til Slagelse og ændres i delinger, kadre og andre administrative omstændigheder, kan der være mere fokus på uddannelsen, som de udtrykker det. Chefen for HSGS OL Henrik Kolding Kristensen udtrykker sig også positivt om de administrative muligheder som sammenlægning tilbyder - i hans tilfælde ift. kadren, *"sammenlægningen giver en bredere hvervningsmulighed af lærere [...] ved sjællandske befalingsmænd og officerer [...] i stedet for kun at kunne gøre tjeneste i Varde."*

Men hvad så med Jylland, er der måske nogle der spørger. Størstedelen af Hæren ligger i Jylland, så hvor meget reflekterer en officersuddannelsen, der alene ligger på Sjælland reelt tjenesten i Hæren? Det gør den muligvis ikke meget, men som kaptajn Skovdal påpeger, ligger de fleste kamptroopsregimenter på Sjælland, og uddannelsen til linjeofficer i Hæren er nu engang primært en uddannelse til infanterifører. KN Skovdal

er således tilfreds med, at hele uddannelsen ligger på Sjælland, og deler dermed OL Kristensens positive syn på den geografiske sammenlægning af uddannelsen. SSG K.B. Larsen tilføjer, at der på Sjælland og især i hovedstadsområdet er mange "flere frie fugle" indenfor en mindre radius, og at geografien således måske ikke er så afskrækkende for de mange unge mennesker, der bor i København som tjeneste i Hæren måske ellers har været.

De nuværende kadetter på LTU kendte ikke noget til sammenlægning før de var optaget på uddannelsen. For løjtnantselev Mortensen er det hip som hap, om uddannelsen lå i Jylland eller på Sjælland, selvom hun selv er fra København. Hun havde allerede forberedt sig på at skulle til Varde for at starte på OGU.

Om sammenlægningen af OGU og LTU er en god eller dårlig udvikling er op til den enkelte, men jeg kan selv, som forfatter til denne artikel, tidligere elev ved LTU og kommende premierløjtnant udtrykke positive tanker om at bygge delingsføerne oppefra og ned.

FRA HO TIL UDSENDELSE

Her er en historie om rejsen fra HO til udsendelse. Rejsen er PL Mario Mørkebergs, og den kan ses som et varsel på den virkelighed, som venter mange af skolens kadetter. I den nye normaltilstand, hvor kadetter tidligt i karrieren får mulighed for at prøve kræfter med internationale opgaver. En virkelighed, som er et symptom på den aktivistiske udenrigspolitik, som siden 1990'erne har forøget officerens internationale opgaver og ansvar.

SL A. HJORTH

Hærens officerer og soldater har i takt med Danmarks aktivistiske udenrigspolitik fra starten af 1990'erne fået flere internationale opgaver. I Birgitte Refslund Sørensens bidrag til bogen "Hærofficerer i 300 år" har officerens fokus rykket sig fra en "gentleman, der kan begå sig på de bonede gulve, til et fokus på officeren som en handlingens mand og professionel, der kan begå sig på slagmarken". Det internationale - operative om man vil - fokus viser sig bl.a. i kadetternes ændrede uniformsbestemmelser; tidligere var kadetterne iklædt M/69-uniformen, modsat i dag hvor den grønne sløringsuniform er den dominerende påklædning på Hærens Officersskole.

HO ER EN LUKKET BOBLE

Historiens hovedperson forretter til daglig tjeneste ved 3. Vedligeholdelseskompagni / 1. Logistikbataljon / Trænregimentet og gik på hold Anker 2018/20. Til spørgsmålet om tiden på HO og skolens betydning for sin udsendelse svarer han: "Tiden på HO er noget afgrænset, separat (i min optik) som

kun sjældent kan sammenlignes med tjenesten efter Hærens Officersskole. HO er lidt en lukket boble, og har man, som jeg selv, kun oplevet skolesystemet i Hæren, er stående styrke en kærkommen, men meget anderledes virkelighed." Det betyder ikke, at tiden på HO er spildt. PL Mørkeberg mener, at skolen giver et bredt og stærkt fundament, som er et gunstigt udgangspunkt for videre udvikling.

En udvikling som, uagtet skolens samlebåndskultur, fordrer en individuel og reflekteret udvikling: "Fælles for disse refleksioner er for mig, at HO har have givet mig et bredt og stærkt fundament, hvorfra jeg har kunnet udvikle mig gennem de erfaringer, jeg har gjort mig i virket som DF i året op til min udsendelse. Det er for mig også åbenlyst, at en hel del kommer an på personlighed og temperament – hvorfor refleksioner om HO's evne til at klæde en ung officer på har forskellige konklusioner."

Arbejdsbyrden – den famøse "belastning" – på HO, anser PL Mørkeberg som en kvalitet, da det hjælper kadetterne i tilspidsede situationer, fordi de før har prøvet at arbejde under

tidspres: "Jeg synes, at belastningen på HO giver en ballast til, når tingene spidser til. Uanset om det er ved stor arbejdsbelastning, hård fysisk belastning, presset fra forventninger fra foresatte, undergivne og samarbejdspartnere eller pres fra egne forventninger og mål. Du har prøvet det før. Det fordrer bedre resultater, fordi du er blevet trykprøvet, når du forlader HO."

UDSENDELSEN OG DELINGSFORERENS OVERVEJELSER

PL Mørkeberg påbegyndte sin tjeneste ved 1. Logistikbataljon fra starten af 2021 og nåede altså inden for sit første tjeneste år at få en udsendelse. Her var han udsendt til KFOR som delingsfører for bevogtningsdeling (BEVDEL) 45A. Delingsføren ved BEVDEL har rang af kaptajn. Det danske kontingent i Kosovo består anno 2021 af 35 personer, hvoraf 29 soldater indgår i den bevogtningsdeling, hvis overordnede ansvar er at sikre den NATO-ledet lejr Novo Selo.

Hvad gik jobbet ud på?

"Opgaven er opbygget af tre ben: 1) Bevogtning af lejren ved døgnbemandet hovedvagt. 2) Overvågning og patruljering i og omkring lejren, herunder områdepatruljer og perimeterpatruljer. 3) Reaktionsenhed i Camp Novo Selo, med henblik på at opretholde ro og orden," forklarer PL Mørkeberg.

Hvilke overvejelser gjorde du dig inden udsendelsen?

"De overvejelser jeg gjorde mig før, under og ved min hjemkomst baserer sig i høj grad på det teoretiske grundlag, der etableres på HO. De briller jeg som DF så på delingen med var i overvejende grad konstrueret af undervisningen fra HO. Det betyder ikke, at blikket kun udgøres af HO's pemsum - de praktiske erfaringer man gør sig som ung DF i en underafdeling nuancerer og ændrer dit syn. Men grundlæggende ser jeg undervisningen på HO som et solidt fundament, kadetterne roligt kan stole på, når Hærens virkelighed rammer. Undervisning på HO - kombineret med ens personlighed, herunder kommunikative og sociale færdigheder - skaber altså udgangspunktet, for den læringsproces man må igennem ude i geledet."

Uagtet den lukkede boble som Hærens Officersskole kan anskues som, klæder den altså ifølge PL Mørkeberg kadetterne godt på til virket som DF og til de internationale opgaver, der venter skolens kadetter.

HVAD STEMME KADETTERNE?

Forud for det netop overståede kommunalvalg undrede redaktionen på HOMER sig over, hvordan det politiske landskab tegner sig ud på Hærens Officersskole. Vi spurgte kadetterne på hold Pløger og hold Damholt, hvad de stemte ved tidligere valg og hvor de forventede at sætte krydset næste gang i stemmeboksen.

SL A. BIRK & SL A. KIER

Uddannelsen som officer handler ikke alene om at tilegne sig de ledelsesmæssige og taktiske kompetencer, det kræves for at varetage funktionen som fører for en deling soldater. Vi bør som kommende officerer have en holdning til tjenesten og til det samfund, der omgiver os. Vi bør med ordene fra chefen for Hærens Officersskole, oberst Nicholas Weicherts, have "holdning" og "kant". Vi skal ikke være grå mus, men derimod fordybe os i emner af samfundsmæssig betydning og tage aktiv stilling til tingenes tilstand og fremtidens udfordringer.

Det forventes, at man som officer kan indgå i konstruktiv dialog og udvise respekt for forskelligartede meninger og holdninger. Når det er sagt, har vi kadetter siden vores tidlige dage på Hærens Sergentskole flittigt diskuteret politik og den politiske interesse er ikke blevet mindre under det i skrivende stund forestående kommunalvalg.

OFFICERER OG KONSERVATISME

Den tilsyneladende politiske bredde kan overraske nogen. Forsvaret er en af de ældste offentlige institutioner i Danmark

og opfattes grundlæggende som en konservativ bastion, hvor værdier som ordentlighed, rettidighed og pligt er bærende. I gamle dage var en militærkarriere et livskald, hvor man gik igennem kaserneporten for sidste gang efter et livslangt tjenesteforløb, hvor man havde set en ære og pligt i at tjene dannebrog og hvor officersprofilen i udgangspunktet var konservativ.

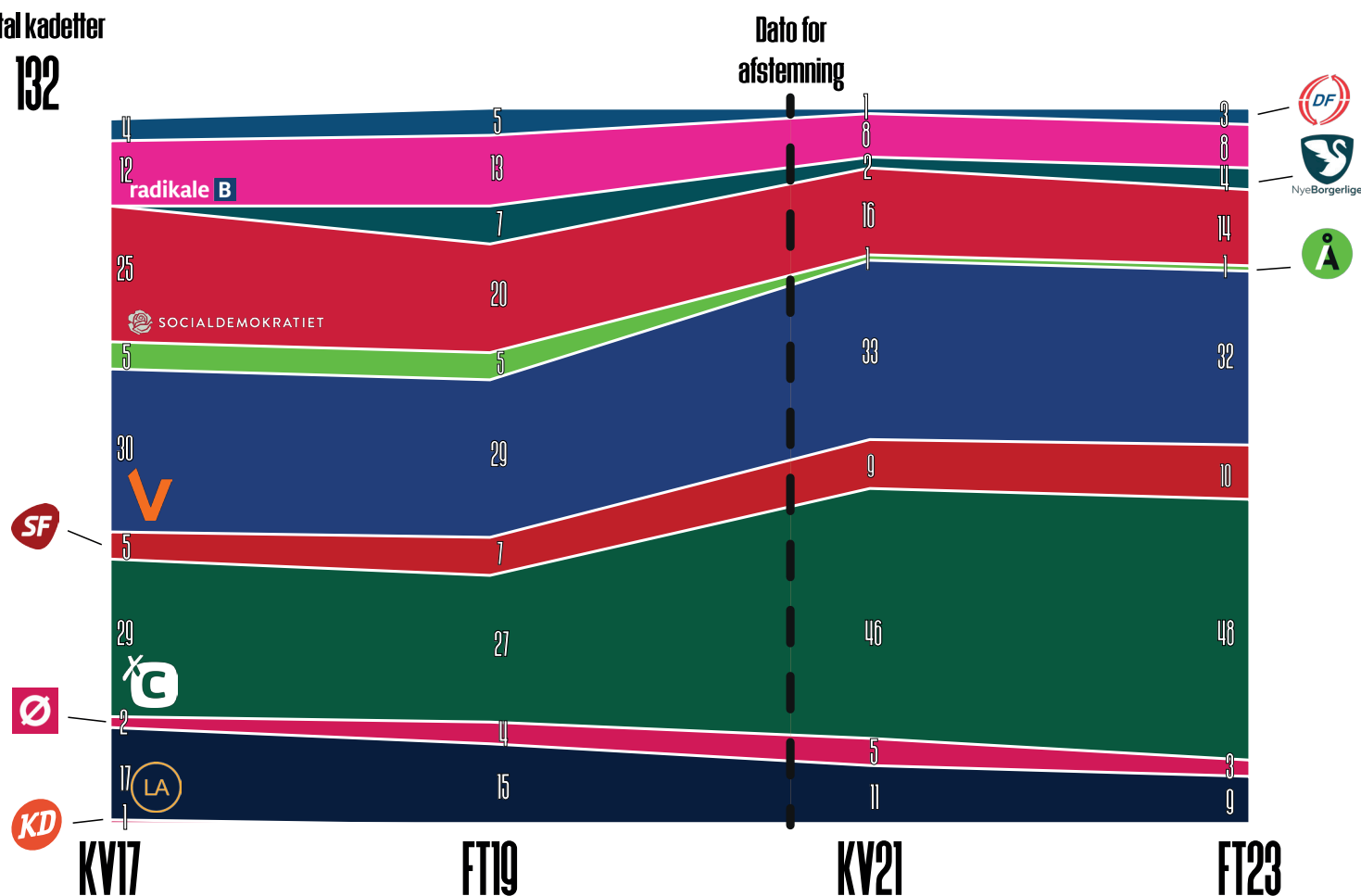
Nutidens kadetter er siden 2015 i overvejende grad blevet rekrutteret fra landets universiteter, der ryktes for at have venstreorienterede tilbøjeligheder. Betyder det, at nutidens og fremtidens ledere i Forsvaret, i højere grad end tidligere, må forventes at repræsentere et bredere politisk spænd? I den forbindelse er vi fristet til at spørge, om fremtidens officerskorps fortsat vil være overvejende konservativt?

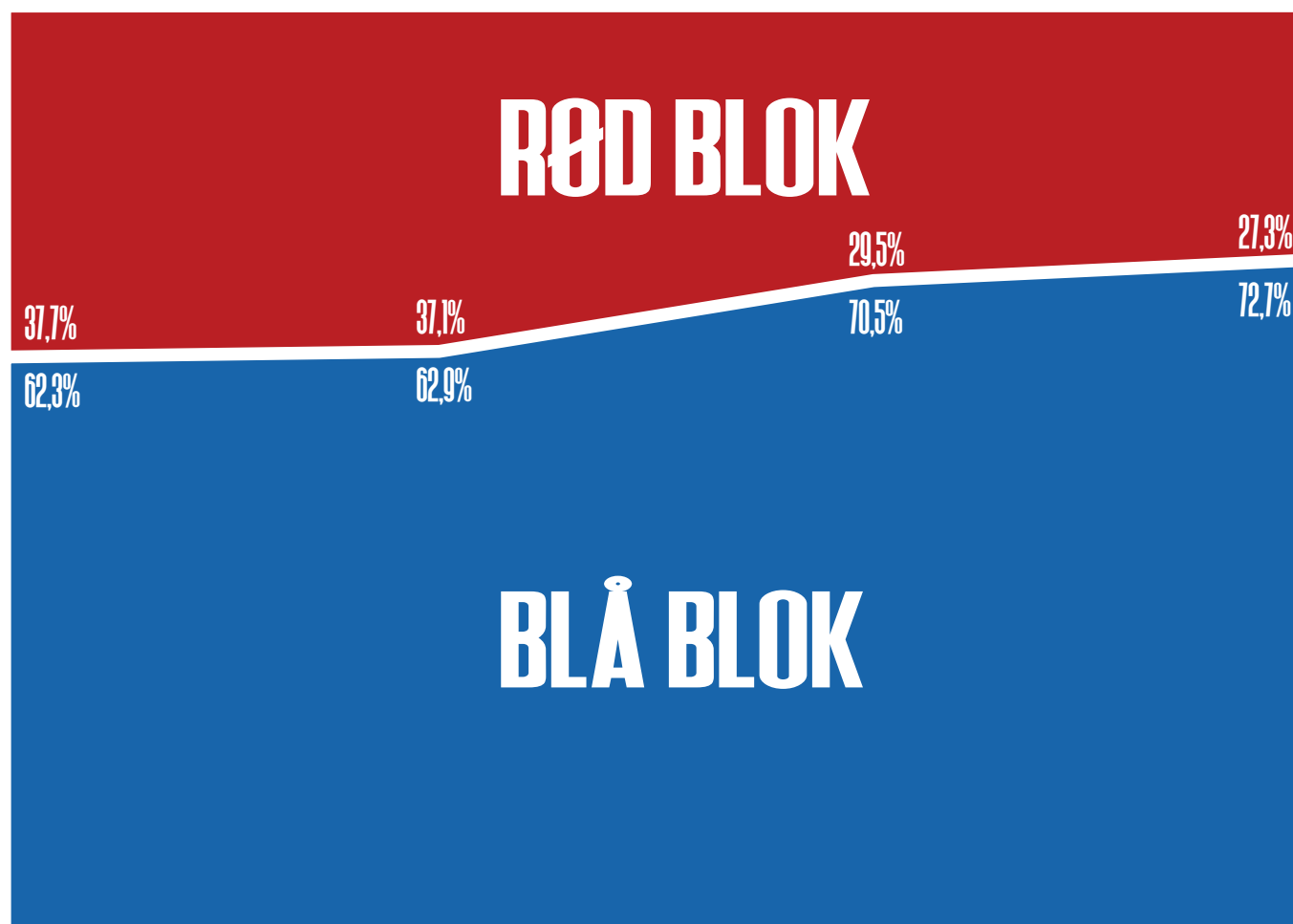
HVAD STEMME KADETTERNE?

Vi har derfor på redaktionen taget pulsen på yngste årgang (Pløger) og ældste årgang (Damholt) og spurgt dem ind til deres politiske holdninger. Her har vi adspurgt kadetterne, hvad de stemte ved de to foregående Folketings- og kommunalvalg,

Antal kadetter

132

KV17

FT19

KV21

FT23

samt hvad de har tænkt sig at stemme i fremtiden. Fra hold Pløger og Damholt har respektivt 87 og 46 kadetter uden tvang besvaret spørgeskemaet, hvilket svarer til over 80 procent af kadetterne. En svarprocent der giver en indikation om kadetternes politiske ståsted.

Målingen viser, at kadetterne i overvejende grad er borgerlige, hvor hhv. 36,4 procent og 24,2 procent af kadetterne forventer at stemme på Det Konservative Folkeparti og Venstre ved næste folketingsvalg. Ved kommunalvalget 2021 syntes samme tendens at indfinde sig. De venstreorienterede partier har generelt lav opbakningen blandt kadetterne. Socialdemokratiet nyder den største opbakning med 12,1 procent af stemmerne, mens partier som SF og Enhedslisten runder et par procenter. Samlet set forventes de blå partier

at få 70,5 procent af stemmerne ved kommunalvalget, mens 29,5 procent af stemmerne tilfalder rød blok. Opsummet kan redaktionen konstatere, at den fremtidige generation af officerer for nuværende hælder mod den borgerlige fløj. Om det skyldes at Forsvaret generelt tiltrækker kadetter med en borgerlig holdning, eller om Forsvarets værdier har haft en indflydelse i løbet af tjenesten kan man kun gisne om. Sidstnævnte påstand finder imidlertid en vis støtte i målingen, hvor opbakningen til de borgerlige partier er steget en smule siden sidste kommunal- og folketingsvalg.

HVEM VAR JONAS PETER PLOGER?

En af Hærens Officersskoles mange traditioner er at opkalde sine kadethold efter faldne officerer. Traditionen ærer mindet om de officerer, som gav det ultimative. Traditionen foreviger de faldne officerer ved at samle kadetterne under ét fælles navn. På den led lever de faldne officerer videre i kommende officer-generationer.

SL A. H. MUNDT

Til 5-kampssamling i 2008 møder Jonas Hjorth Andersen Pløger for første gang. Fra start stod det klart for Hjorth, at Pløger var yderst kompetent. Det var så tydeligt, at da der ved Gardehusarregimentet blev sat hold frem mod udsendelse på ISAF Hold 9, tog Hjorth fat i to andre gruppeførere og sagde "vi går med ham dér, det tror jeg bliver rigtig godt!" Det på trods af at Pløger var helt grøn og netop nyudnævnt fra HO. Det var måden som Pløger bar sig selv og den tilgang han havde til Forsvaret, der fik Hjorth til at foretrække Pløger som sin delingsfører. Ønsket, som nærmere var et krav for Hjorths deltagelse på Hold 9, blev imødekommet af ledelsen. Det var

starten på et bekendtskab, som med tiden blev et tæt kollegaskab, der endte i et stærkt fortroligt venskab.

Jonas Pløger havde en særlig aura, og han behøvede ikke at fortælle en masse om sig selv, Hjorth fortæller og fortsætter: "Der var en dejlig langsom rytme i, hvordan han foldede sig ud som menneske. Han havde ikke brug for at fortælle en masse om, hvem han var, eller hvor han kom fra. Han havde ikke brug for at putte en masse ord på. Han ledte ved eksemplets magt og ledte ved at være tydelig. Når jeg kigger tilbage, var han et menneske der blev til, over utroligt lang tid. Han var ikke defineret i løbet af en uge for mig – for mig blev han ved med at vokse på mange måder. En gang om ugen blev der måske lagt en sten på "huset", men over tid stod der et klarere og klarere hus foran mig."

Privat foto

Foto: Lars Bøgh Vinther

Øverst:

Jonas Hjorth Andersen
Konsulent hos DIF Soldaterprojekt
GF2, 3DEL på ISAF, hold 9 - 2010

Nederst:

Major Ronni Holm Hansen
Sektionschef for chefrekruttering, FPS
Kompagnichef på ISAF, hold 9 - 2010

Det, der med tiden viste sig foran Hjorth, var en mand som han vil beskrive med følgende tre ord: selvpopofrende, retfærdig og stærk. Lyset brændte altid længst ovre ved Pløgers sovepose, hvor han arbejdede på morgendagens plan – og han var altid den første oppe. Han prioriterede opgaven over sit eget behov for søvn og hvile. "Det var inspirerende at møde et menneske, der aldrig veg fra den rigtige løsning. Det kan lyde så let, men det er ekstremt svært. Særligt som soldat. For mig var ret tydeligt, at han havde en ordentlighed, der gennemsyrede alt," fortæller Hjorth.

Det kan Jonas Pløgers chef, Major Ronni Holm Hansen, bekræfte. Han oplevede, at Pløger arbejdede på at få "tunet" fagligheden, kombineret med en stærk vilje til at få løst opgaverne på bedst mulige måde. Han oplevede ham som et hjertevarmt menneske, der havde en retfærdig og konsekvent rummelig tilgang til alle. Men også som en ægte husar, med et gavtyvesmil og et særligt glimt i øjet. Ronni beretter også at Pløgers "mænder" ville sige, at han var: "en pissegod chef."

"MÆNDERNE"

Netop det med "mænderne" er essentielt at bemærke. Der bliver både på Sergentskolen, Løjtnantsuddannelsen og på Hærens Officersskole understreget, hvor vigtigt mandskabsbehandling er i et vellykket delingsførervirke. Men hvordan udfører man det? Er det at købe en kasse ispinde til sin deling på sommerøvelsens sidste dag? Højest sandsynligt ikke. Det Jonas Pløger gjorde, var at skabe en ordentlig kultur, der gjorde det let for hans underordnede at agere i deres hverdag.

Jonas Hjorth forklarer det således: "Pløger fik virkelig sat en linje som folk havde let ved at følge. Jeg har flere gange set, at de stærkeste og tydeligste ledere kan gå ind og skabe en kultur – også er det den der får lov at være. Hvis det er en kultur, hvor man taler dårligt om de folk, man er nede for at hjælpe, jubler når der bliver

kastet flybomber, taler diskriminerende om køn, seksualitet og race, så kan det efterfølgende være svært at være i. Man kan have taget en masse med sig hjem fra Hold 9, for det var på mange måder et ekstremt hold at være udsendt på. Hvis man udover de oplevelser skulle sidde med en masse skyld og skam over at have haft svært ved at navigere i, hvordan man skulle opføre sig. Så tror jeg, at det ville være en faktor, der blev lagt oven i alle de andre svære oplevelser. Var man udsendt under Jonas' ledelse skulle man aldrig forholde sig til, hvorvidt man havde gjort noget forkert. Det var en gave."

Det er et stort ansvar, vi som delingsførere kommer til at stå med, på den anden side af HO. Major Ronni Hansen tilføjer: "det er et ansvar, man skal være voksent, måden man håndterer ens deling og dens kultur. Det starter i sproget, både verbalt og fysisk. Det er så vigtigt, at man tænker over, hvad man sender ud over rampen, og hvordan det bliver taget i mod. Mit bedste råd skal være at lede ved eksemplets magt, og ikke bede nogen om at gøre noget man ikke selv ville kunne. Samtidig med at man fastholder det menneskelige. Ligesom Pløger gjorde".

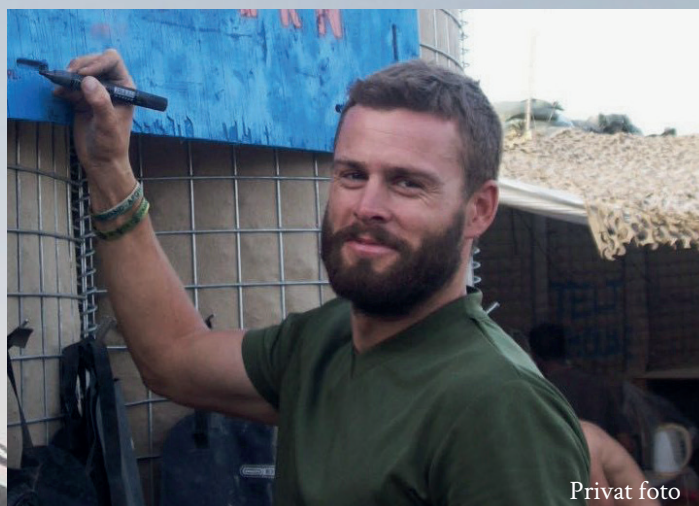
KAMMERATSKABET OG JÆGERKORPSET

Major Ronni Hansen forklarer, at både Pløger og Jonas Hjorth havde en interesse for det fysiske. De gik begge med planer om at søge til Jægerkorpset og var begge i god form. Han beskriver dem som værende mentalt meget ens – stræbe om at gøre det bedre, give den gas og have en jernvilje. I retrospekt giver det god mening, at de har klikket så godt, fordi de har kunne spejle sig i hinanden. Det var ikke, fordi Pløger og Hjorth lavede lange O-marcher og havde strabadserende ture i svømmehallen for at træne op til Jægerkorpset sammen, men de tog ofte en ekstra runde når der var kompagniløb om fredagen. Selvom de var forskellige steder i processen og havde individuelle forløb var de klar over, at de begge ville give den et skud for at komme ind. Pløger planlagde først at søge efter, han havde været til VM i 5-kamp, hvor Hjorth søgte direkte efter hjemkomsten fra Afghanistan.

"Jeg ville lyve hvis jeg sagde, at jeg ikke håbede, at vi havnede deroppe sammen og kunne fortsætte vores karriere sammen. Pløger besad allerede roen, den faglige kapacitet og professionalismen. Jeg [Jonas Hjorth red.] håbede selv jeg rummede det de søgte ved JGK, men for mig var det lettere at kigge på Jonas og sige "du rummer det hele", fortæller Jonas Hjorth.

FORUDSÆTNINGER FOR AT TAGET ET VALG

Jonas Hjorth har på baggrund af sin udsendelse på Hold 9 og tabet af Pløger fået PTSD. Det er derfor vigtigt for ham, at vi på Hold Pløger, får de bedst mulige forudsætninger for at forstå, at krig er dyb alvor. "Det er ikke, fordi I skal genoverveje jeres valg eller genoverveje, hvor I er på vej hen. Men I skal have alle forudsætningerne for at forstå, hvor forfærdelig en verden I kan have i. Man kan være i Forsvaret af de rigtige årsager; være der med hjertet, fordi man ønsker at gøre en forskel. Det ved jeg, at jeg var, det ved jeg, at Pløger var. Det var det, der gjorde det helt vildt let at løfte helt vildt svære opgaver. Men man risikerer at have i en krig, der ikke er ens egen, og jeg tror ikke, at jeg til fulde forstod konsekvenserne af de valg, jeg traf dengang. Det kan man håbe,

Privat foto

DEN SIDSTE PATRULJE

Den 21. juli 2010 døde 26-årige Premierløjtnant Jonas Peter Pløger. Dette skete på en af Hold 9's sidste patruljer i Green Zone i Afghanistan, få hundrede meter inden delingen var i sikkerhed i Forward Operation Base Budwan (tidligere Armadillo).

Her blev delingen beskudt, og Pløger fik delingen op ad en skrænt og i sikkerhed. Da han som sidste mand begyndte at bevæge sig efter delingen, gik han på en improviseret sprængladning. Pløger og signalmanden Alf blev ramt.

Jonas Pløger blev fragtet tilbage til lejren, og der blev udført livreddende førstehjælp af kompetent personel fra bl.a. Jægerkorpset. Pløger blev fløjet med helikopter til Camp Bastion, hvor han ved ankomsten var afgået ved døden.

at Pløger gjorde. Han var i hvert fald tydelig i sin begravelse. Der var ikke nogen der skulle stå med en ekstra byrde, for han havde taget hånd om tingene på forhånd, med sin karakteristiske kompromisløse tilgang. Selv i døden levede han op til ordentligheden, overskuddet og overhøjden som han altid havde som soldat og leder. Det er sgu ret vildt."

På Pløgers gravsten står der hans motto, som han levede efter i mange henseender af sit liv. Den sætning kan vi på Hold Pløger ligeledes implementere og forsøge at efterleve i vores fremtidige virke og bruge til at mindes den danske faldne officer, som vi er opkaldt efter. Jonas Peter Pløger.

"GIV ALDRIG OP"

DANNELSE FOR UNGE OFFICERER

DRESSCODE

ET U. H. LIBORIUS

I det foregående HOMER skrev jeg et mindre skriv, hvori jeg opfordrede kadetkorpset ved Hærens Officersskole til selv at binde deres sløjfe ved efterårets kadetbal. Til min store fryd blev jeg under selvsamme bal mødt af strålende kadetter med flotte og velbundne sløjfer, hvoraf mange - kunne jeg forstå - var nyindkøbte som følge af min opfordring. Jeg blev overvældet af den positive effekt og meget taknemmelig samt imponeret over handlekraften hos de kadetter, der besvarede kaldet. Derfor vil jeg nu på vegne af en forstærket tiltro til mine medkadetter bringe endnu et skriv, denne gang om brugen af dresscode.

Det er standard, at enhver invitation til fest italesætter det niveau af påklædning, som værten ønsker at se selskabet i. Ak! Dette er måske ved at uddø i visse kredse, men det betyder ikke, at det er irrelevant at kende til. Tværtimod. En dag bliver man inviteret til et selskab med en dresscode, og der skal man være skolet i, hvordan man skal håndtere sådan en midlertidig uniformsbestemmelse. Alle kadetter ved (forhåbentlig), at det er en officers pligt at kunne klæde sig standsmæssigt og korrekt, når man inviteres til sociale arrangementer - civile såvel som militære. Der er jo stor forskel på, om man inviteres til at ankomme i Galla-uniform, White tie, Black tie, Mørkt tøj, Jakkesæt, Smart Casual eller Casual, og det er unægteligt meget pinligt at komme anstigende i upassende klæder. Dresscode skal derfor - udover at være et styringsværktøj for værten - ses af gæsten som en måde at undgå pinlige situationer på samt sikre sig ikke at komme anstigende i forkerte klæder.

Eftersom alle kan forvente, at en officer har styr på sine ting, følger det ganske naturligt, at skolen sikrer sig, at kadetterne modtager den rette instruktion. Ikke mindst bør der også gennemføres en passende kontrol. Håndbogen for kadetter har således en fin beskrivelse af skolens relevante dresscodes, som kadetter passende kan orientere sig i ved behov. Brug den derfor næste gang de holder fest, kære læser. Prøv det ad og se hvordan selskabet løfter sig ved at blive gennemført med velklædte gæster, som kan ankomme sprudlende af selvtillid,

fordi de ved, de er klædt præcis som værten ønsker. Til min store fortrydelse har hverken hold Damholt eller, mig bekendt, hold Pløger oplevet at blive udfordret af en dresscode til et arrangement på skolen. Hvorfor ikke? Fordi Kadetbal gennemføres i selskabsuniform og Dining In for begge årgange desværre blev befalet gennemført i M/69 og ikke i civilt tøj, f.eks. jakkesæt eller smart casual.

Kan skolen ikke være ligeglad med, om kadetterne kun går i joggingtøj, og at det eneste de kan finde ud af at binde er knob på et patruljereb? Nej! Det kan skolen ikke, fordi udover blot at uddanne førere skal skolen også danne dem. Det sætter krav, som går hinsides det, man lærer i taktik og ledelse. Det kræver, at man opbygger holdninger og evner til at begå sig i andre sammenhænge end ved pølseboden eller til en fodboldkamp. Arrangementer som Dining In er en fantastisk mulighed for at tilsikre sig, at kadetterne både er i besiddelse af det korrekte civile tøj og ikke mindst også evnerne til at anvende det.

Om lidt er hold Damholts kadetter færdige og indtræder i en verden på den anden side, hvor man ikke kan undskylde sig med, at man blot er elev. På selvsamme årgang sidder der netop nu kadetter, som ved, at de ikke er i besiddelse af et slips, der kan bæres sammen med en sportsjakke eller et jakkesæt. Dem skal vi derfor have motiveret til at anskaffe sig dette. (Nu skal vi jo ikke pege fingre, men det er muligvis selvsamme kadet, som sidder og læser denne udgave af HOMER og pludselig er blevet meget rød i hovedet).

Denne mangel hos unavngivne kadetter er dog ikke noget, jeg vil klandre dem for. Der mangler at blive gennemført en kontrol, og såfremt dette ikke bliver gjort, risikerer vi, at en hel årgang ikke kan leve op til en given dresscode, når de drager til deres respektive tjenestesteder og må deltage i deres regiments arrangementer. Et ærgerligt førstehåndsindtryk for de nyslåede officerer. Jeg vil derfor inderligt opfordre skolen til at gennemføre denne kontrol. En sidste prøvelse hvor vi sikrer, at alle kadetter bliver voksne og får anskaffet sig passende civilt tøj, som ikke inkluderer hættetrojer, joggingtøj og sneakers.

Jeg har udarbejdet et lille hjælpeskema med Do's & Don'ts som kan give inspiration til læseren. Den er opgjort efter, hvilken type man gerne vil begå sig som socialt, og hvad man absolut bør undgå. Guiden bærer måske lidt præg af, at der kan argumenteres for, at jeg hælder en lille smule i en konservativ retning. Således er dresscodes ikke mejslet i sten og varierer både alt efter tider, kultur og traditioner. Med denne disclaimer, håber jeg at den kan anvendes som en rettesnor for læseren.

Hvem er du?	Jeg ønsker at være helt korrekt, ingen skal kunne sætte en finger på mig	Jeg er lidt en provocateur, jeg udfordrer normen, men er stadig vel inden for rammerne	Jeg er typen, som serverer rødvin til fisk...
Invitationens dresscode			
Galla / White Tie <i>Formalitetsgrad:</i> Ekstremt højt, anvendes oftest ved hoffet nu om dage eller som evening wear ved bryllupper.	Deres regiments gallauniform, civilt selskab Kjole og Hvidt. Hvis dresscode tillader; Selskabsuniform M/70 som kjoleudgave. Dvs. Kjolesæt, m. hvid sløjfe, Hvid skjorte med knækflip og dobbelt manchete, Kjolevest og sorte laksko eller Aqua pumps.	Her er ikke plads til provocateurs...	Alt andet end kjole og hvidt eller gallauniform.
Black Tie <i>Formalitetsgrad:</i> Højt	Selskabsuniform M/70 i blacktie version alternativt civil Smoking. Hvid smokingskjorte med normal flip og dobbelt manchete, sort sløjfe, skærf, seler og sorte laksko.	Midnatsblå smoking. Hvid skjorte med knækflip. Aqua Pumps.	Laksko i andre farver end sort.
Mørkt tøj <i>Formalitetsgrad:</i> Mellem Hint: Her menes mørkt jakkesæt, og vil oftest være ved højtidelige sammenhænge.	Koksgråt eller mørkeblåt sæt. Vævet silkeslips. Hvid eller lyseblå skjorte, slips samt sorte glatte lædersko oxfordsko og sort bælte.	Jakkesæt med mønster. Lyserød skjorte. Mørkebrune oxfordsko og brunt bælte. Er man helt balstyrisk kan der vælges et sort jakkesæt. Dette er dog ikke tilrådeligt, da man hurtigt ligner en bedemand på afveje.	Hakkesæt uden slips eller en uformel skjorte med en krave som ikke egner sig til slips. Slipsenål, man ligner uvægerligt en reviser men sådan en klipset på sit bryst.
Jakkesæt <i>Formalitetsgrad:</i> Lav til mellem Hint: Her menes der uspecificeret jakkesæt, dvs. gæsten er fri til at vælge farver, og dermed i formalitetsniveau.	Lysegrå / blå / sandfarvede jakkesæt. Skjorter i alle mulige farver og mønstre; pink, hvide, blå, grønne, striber, tern etc. Vævet silkeslips Sorte og brune glatte lædersko eller ruskind.	Sko uden snører, eksempelvis loafers. Ascot i stedet for slips, eller et uformelt slips i strik eller uld.	Sneakers eller kondisko. Jakkesæt uden slips.
Smart Casual <i>Formalitetsgrad:</i> Lav Hint: Halsbeklædningsen kan også, afhængigt af sæson og formalitet i selskabet erstattes af en klud.	Jakke og bukser som ikke er af samme farve og stof, evt. chinos. Skjorter i alle mulige farver og mønstre; pink, hvide, blå, grønne etc. Slips, her kan der justeres mellem formelle vævede silkeslips og uformelle strik eller uldslips. Lyse Derbysko, Sejlersko eller loafers.	Her kan det være svært at være provocateur, da der allerede er meget vidde grænser.	Ingen halsbeklædning. Undlade at bære jakke.
Casual <i>Formalitetsgrad:</i> Meget lav Hint. Tænk havefest med rosé og petanque.	Skjorte eller polotrøje som kan bæres både udenfor og i bukseliningen. Shorts eller lange bukser. Sejlersko eller loafers.	Her er ikke rigtig behov for at være en provocateur.	T-shirt uden krave. Løbesko eller sandaler.
Street Casual Jeg har hørt denne dresscode omtalt ved forskellige lejligheder, men er ikke selv yderligere bekendt med den. Her er dog mit forsøg på at tolke denne mærkværdige niveau af beklædning. <i>Formalitetsgrad:</i> Ubeskriveligt lav	Hvid t-shirt uden krave, Shorts, og sneakers. Solbriller med glas i andre farver end sort, evt. lyserød.	Klaphat?	Crocks er et forsigtigt bud på fodtøj som ikke er egnet, herudover vil jeg tro alt er tilladt.

DEBAT: AKADAMISERING AF OFFICERSUDDANNELSERNE

SL M. KRISTIANSEN

“Den manglende militære indflydelse er i dag udpræget, officeren marginaliseres og akademiseringen af krigshåndværket breder sig. Det er en katastrofe for Forsvarets evne til at kæmpe,” skrev Lars Ehrenvärd, MJ i JGK, tidligere i år i OLFI, og satte dermed gang i en større debat blandt folk, som følger Forsvaret.

For siden Forsvarets officersuddannelser blev underlagt FAK er der skrevet og sagt mangt og meget om hvorvidt det har været en tiltrængt modernisering, eller en glidebane ud i DJØF-land.

Men hvad bunder debatten om vores uddannelse egentlig i? Vi har talt med Anders Puch Nielsen, OK og militær forsker ved FAK, og Frank Lissner, pensioneret OB fra Hæren hvor han blandt andet var CH for ISAF 7 samt tidligere kursusleder på HO for VUT I.

OFFICERSUDDANNELSEN PÅ HO I NYERE TID

Fra 1969 til 1984 arbejdede man i Hæren med A og B-officerer. A-officeren (uddannelsestid: 3 ½ år) var ”akademikeren” og ham, der skulle skabe Hærens vilkår, og B-officeren (uddannelsestid: 2 ½ år) var praktikeren og ham, der skulle forvalte vilkårene. I denne periode havde man således i Hæren specialiserede ’akademikere’ og ’håndværkere’. Systemet havde fordele og ulemper, én åbenlys ulempe fra de unødige friktioner, som på baggrund af uddannelsessystemet opstod mellem de to officer-typer.

Senere indførtes OGU-officeren hvor A og B officersuddannelsen blev lagt sammen og uddannelsestiden blev over tid på 3 ½ år. Det er denne linje, som i varierende ordninger er fortsat til i dag. En officer, som både behersker det akademiske og det militære håndværk.

Ved forsvarsforliget 2013-2017 blev alle officersuddannelser underlagt FAK og skåret ned til 28 måneder. Derudover blev dele af uddannelserne akkrediteret således, at de kan sidestilles med fag på civile uddannelsesinstitutioner.

Siden FAK overtog officersuddannelserne har de forsøgt at spore sig ind på den rette balance mellem academia og militærfaglighed. Blandt andet har man indført fire måneders uddannelse på løjtnantsuddannelsen efter HSGS. I den oprindelige uddannelse havde man i stedet et defensivt og offensivt føringsmodul af hhv. fem og seks ugers varighed som en del af uddannelsen på slottet.

PRAKTISK ELLER TEORETISK?

Til at starte med kan det være oplagt at spørge, hvorfor officersuddannelserne overhovedet skulle underlægges FAK

Venstre:

Frank Lissner
Pensioneret Oberst
Tidligere chef for
Jægerkorpsen

Højre:

Anders Puch Nielsen
Orlogskaptajn
Militæranalytiker, FAK

i første omgang. En væsentlig faktor var store besparelser i forbindelse med 2013-2017-forliget, og både Frank Lissner og Anders Nielsen mener, at det har været en udfordring at fastholde kvaliteten i uddannelsen i kølvandet på omlægningen.

“Man kan ikke benægte, at det var en spareøvelse, da de nye officersuddannelser blev lavet, hvor uddannelserne blev kogt meget ned. Det blev besluttet, at uddannelserne måtte vare 28 måneder, og det var nok lidt for lidt. Der kommer vi nu nok til at se en bevægelse væk fra, så uddannelserne igen kommer til at vokse”, siger Anders Nielsen.

Frank Lissner stemmer i: “der skulle spares 10% i Forsvaret, og det måtte ikke gå ud over de operative effekter. Forsvaret kørte engang i en Mercedes. Nu kører vi i en Skoda, og prøver at lave det til en Mercedes.”

Udfordringen har således været, at der er kommet en kamp om de begrænsede ressourcer og anvendelsen heraf. Er ressourcerne bedst brugt på en akademiske færdigheder, eller fokus på militære færdigheder og kompetencer? Det er den balance som FAK skal ramme for alle Forsvarets officersuddannelser, og som Frank Lissner ikke mener er den samme for alle værn.

”Funktionsvilkårene og krigens vilkår som officer i den danske kampgruppe i Afghanistan er meget forskellig fra at

Foto: Christopher Rasmus Nørgaard

være officer på et krigsskib, og den logiske konsekvens heraf er, at så må der også være en forskel i respektive officerers forudgående uddannelse.”

Dualiteten mellem det de militære og civile kompetencer ser Anders Nielsen omvendt ikke som noget, der står i modsætning til hinanden:

“Der er forskellige opfattelser af, hvad kompetencer er. Hvad det vil sige at kunne noget. Det er næsten blevet en identitetskamp, hvor nogle stiller det op som, der er en modsætning mellem håndværket i officersfaget og det akademiske. Det er et enormt intuitivt argument, og jeg har også selv været der. I dag er holdningen dog inden for pædagogikken, at selvom man er i et praktisk erhverv, er man nødt til at kunne tænke over den situation, man står i for at kunne håndtere usikkerhed og uforudsigelighed. Det synes jeg er en super afgørende kompetence for vores officerer.”

Anders Nielsen anerkender at: “Debatten om de nye officersuddannelser taler måske også ind i en mere generel diskussion om, hvorvidt Forsvaret er under civil pres, og derfor kæmpes der imod alt som lugter civil. Det tror jeg også spiller ind, særligt ift. den ældre generation i Forsvaret.”

Generationsargumentet er Frank Lissner stødt på før, men han deler ikke synspunktet: “Ændringen af uddannelserne var en spareøvelse og ikke et ønske om at forbedre uddannelsen.

Det var forringelsen af uddannelsen, som den ældre generation, herunder mig selv, talte imod,” siger han.

Under alle omstændigheder er både Anders Nielsen og Frank Lissner enige om, at der er blevet skåret for meget i officersuddannelserne af økonomiske årsager - uenigheden ligger mere i, hvad de tilbageværende ressourcer bedst er brugt på. Men hvem ved hvad fremtiden bringer? Forsvarsministeriet siger selv at “trusselsbilledet i dag er mere alvorligt end på noget andet tidspunkt siden Murens fald”, og sammenholdt med et øget fokus på NATO-målet om at bruge 2% af BNP på forsvar, kunne man håbe på en opprioritering af officersuddannelserne!

Men hvor efterlader diskussionen os? Den nye generation af unge officerer, som prises for vores civile analytiske evner. Hvis kritikerne af vores uddannelse har ret, så får vi ikke nok indføring i krigshåndværket - vi lærer ikke nok om krigens vilkår. Omvendt mener fortalere for vores uddannelse, at selvom krig også er et praktisk fag, kræver det analytiske evner og refleksion at navigere på den komplekse kampplads. Noget som den akademiske verden kan give os. Vi er lige nu kadetter på en uddannelse, som til stadighed er under udvikling, og det stiller krav til os. Det kræver, at vi som nyudnævnte premierløjtnanter i enhederne melder tilbage til HO og FAK, hvis vi oplever, at den uddannelse vi har fået, ikke rammer de krav som stilles til os i vores virke.

NYBAGTE FÆDRE OG KOMMENDE LINJEOFFICERER

LT. K. Q. BRESSUM

A NDREASEN

Hvorfor blev du far, mens du gik på uddannelsen?

Der var nogle personlige faktorer, der spillede ind. I forhold til min hustrus job situation var det fordelagtigt at blive far på netop dette tidspunkt. Yderligere var der god mulighed for at fokusere på faderrollen under uddannelsesperioderne 7+8, da der var/er flere friheder og forholdsvis korte dage. Det er der ikke nødvendigvis det første stykke tid som ny delingsfører, hvor man skal lære mange nye færdigheder både fagligt og indenfor ledelse.

Hvad er sværest: At være far eller at gå på officersskolen?

Ud fra mit perspektiv er det klart sværest at være far. Der er en del flere problematikker samt uvisheder, hvor man selv skal føle sig frem til svarene for at finde ud af, hvad der er bedst for barnet på både den korte og lange bane. I den første lange tid er der også mange ting, hvor man som far godt kan føle sig utilstrækkelig, da moderen bare er væsentligt mere på.

Kan man overføre noget fra officersvirket til fadervirket og vice versa?

Jeg tror, uvisheden er en stor del af både officersvirket og fadervirket. I rollen som far er det uvisheden om, hvorvidt man gør det bedste for barnet, og i officersvirket er det uvisheden om de kommende opgaver, situationens udvikling, etc. Her tror jeg godt man kan drage nogle paralleller, dog tænker jeg stadig der er stor forskel mellem de to roller.

FLINKER

Hvorfor blev du far, mens du gik på uddannelsen?

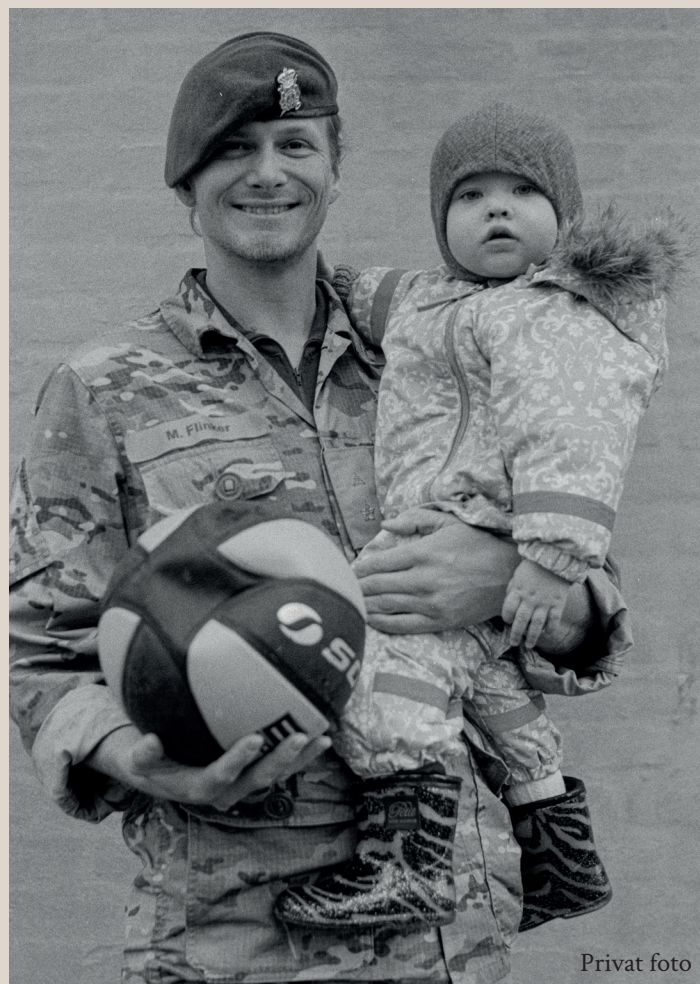
Vi (min kæreste og jeg) var på en længere rejse inden vi hver især startede på hhv. kandidat og diplom. På den rejse fandt vi ud af, at vi gerne ville forsøge os på vores første barn, og hun kom så til verden i sommeren 2020.

Hvad er sværest: At være far eller at gå på officersskolen?

For mig har det helt sikkert været det at være far og gå på officersskolen samtidigt. Det at jeg pludselig skulle være far med alle forpligtelserne, der hørte med, just som jeg var godt igang med at gennemføre løjtnantsuddannelsen for anden gang - "hurra for realkompetencevurdering". Man har lige pludselig nogle forpligtelser, som man ikke bare kan henlægge, selvom skolen presser på. Der kan være situationer på hjemmefronten, som kræver ens fysiske tilstedeværelse, og samtidig går man på en uddannelse med mødepligt og en meget lille grad af frihed ved siden af studiet.

Kan man overføre noget fra officersvirket til fadervirket og vice versa?

Inden opstarten på løjtnantsuddannelsen i Slagelse og efterfølgende Hærens Officersskole, gjorde jeg tjeneste i Skive både som sergent og løjtnant. Mit virke som fører dengang har helt sikkert været med til at modne min personlighed, og jeg kan tydeligt mærke, at jeg har nogle andre måder at gå til opgaven (vores datters opdragelse) på end min socialrådgiver kæreste. Tilsammen giver det en alsidig opdragelse, og jeg er sikker på, at måden, hun løser opgaven på, vil åbne mine øjne for mulige løsninger. Om man kan overføre kvaliteter fra fadervirket til tjenesten, vil jeg dog lade tiden vise.

Privat foto

Privat foto

ROSENHAGEN

Hvorfor blev du far, mens du gik på uddannelsen?

Jeg var heldig at blive far som planlagt - kort tid efter den grønne del af uddannelsen og i starten af forløbet på Frederiksberg Slot. Det var med forventninger om frihed og fleksibilitet i hverdagen til at værne om familielivet. Men det holdt kun indtil første møde med modstanderen.

Hvad er sværest: At være far eller at gå på officersskolen?

At identificere mig med rollen som far til Valdemar er kommet ret naturligt. Hvorimod jeg stadig efter mere end to et halvt år på skolen til tider kan have svært ved at identificere mig med rollen som soldat og officer.

Kan man overføre noget fra officersvirket til fadervirket og vice versa?

Jeg har personligt endnu ikke oplevet det. Jeg har dog hørt fra en pålidelig officer og far, at en delingsfører skal være mere som en god mor. Så måske vi i stedet skulle forsøge at overføre noget fra vores bedre halvdel ind i virket.

SE OS KADETTER

LT K. Q. BRESSUM

Se os i kælderens.
Sablerne dirrer og hanerne synger,
vi klynger glassene op.
Så farverne løber på borde og stole.

Se os i badekarret.
Marmoren knitrer og spejlet svinger,
Vi tvinger rørene ud.
Så vand strømmer ind under huden.

Se os i pandekagekøkkenet.
Komfuret tynger og fliserne sprækker,
Vi strækker hænderne frem.
Så historierne lander i favnen.

Se os i dagligstuerne.
Møblerne gynger og malerierne taler,
Vi haler ånderne ind.
Så feltherrerne stemmer i kor.

Se os i riddersalen.
Guldet falmer og lamperne rokker,
Vi lokker gæsterne med.

Se os i det kinesiske værelse.
Brædderne sortner og spejlet rister,
Vi lister rundt på loftet.
Så bjælkerne knirker en vise.

Se os på flagterrassen.
Himlen kvæler og Dannebrog vajer,
Vi ejer havens træer.
Så ildstedet trækker en flamme.

Se os på trappen.
Brostenene gynger og trinnene ryster,
Vi løfter til honnør.
Så slottet aldrig falder.

Se os...

Se os i skovene
Se os på heden

Se os i ørkenen
Se os på isen

Se os kadetter.
I Hærens silhuetter.

JARLS SIDE

KADETTER FRA HOLD PLOER

Hvordan NK ser på den nye DF der er ved at slæbe hele delingen igennem et vådområde

FJ OPKL PÅ VEJ MOD FLOT

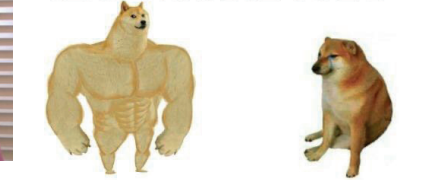
EGEN OPKL PÅ VEJ MOD FLET

HF NÅR TEST C RYKKES FRA UGE 48 TIL 49

VERDEN IFØLGE TAKLÆ

SORT BARET GRØN BARET

CH HO Holck i tynd sweater

CH HO Tønder i tyk sweater

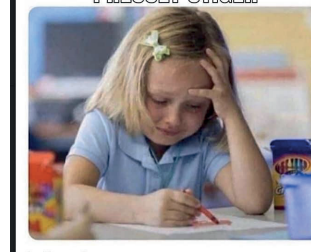
STOP HE'S ALREADY DEAD

KT I 2031

DER ER 10 MIN TIL AFLEVERINGSFRIST OG PRESSET STIGER

OG SÅ FÅR MAN TEGNET SINE M' KALKER OVEN I DET RØDE TN

